

МИЛОСТИВ ЧОВЕК ЛИ СИ ?

Дейвид Уилкерсън
12 Юли 2007

„Много са Твоите благи милости, Господи“ (Псалм 119:156). „Благодатен и жалостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив. Благ е Господ към всички; И благите Му милости са върху всичките Му творения“ (Псалм 145:8-9).

Искам да ви задам един въпрос, който и аз наскоро си зададох: милостив човек ли си? Повечето от нас ще отговорят: „Мисля, че съм. Колкото е в моите възможности съчувствам на онези, които страдат. Усещам болката на наранените си братя и сестри в Христос и се опитвам да им помогна. Давам най-доброто от себе си, за да помагам на съседите си в нужда. А когато хората ме наранят, прощавам, без да им търся сметка.“

Аз мисля, че всички истински християни притежават голяма доза милост към изгубените и страдащите. Благодарен съм на Бог за това. Но тъжната истина е, че Божието Слово разкрива в много от нас дълбоките корени на предубеждението и много ограниченото разбиране за милостта.

Повечето религии, които твърдят, че се страхуват от Бог, имат доктрина, която казва: „Нежните, любящи Божии милости се простират към цялото човечество.“ Като последователи на Исус, ние говорим много за нежните Му милости към широкия свят. Но ето я истината:

- *Повечето евангелски деноминации не показват нежните, любящи Божии милости една към друга или към онези, които са се отделили от тях и са започнали да се събират с друга група.*

За последните пет години съм посетил около 50 държави, където провеждах конференции за служители. Навсякъде по света съм виждал кавги, разединени църковни системи, които не са нито нежни, нито милостиви. Сещам се за някои лидери на баптистката, петдесятната, харизматичната и други църковни групи, които са били доста груби към другите. Доста често те отказват да се събират заедно или дори да говорят едни с други.

Една деноминация в друга държава не позволи на групата ни дори да прекрачи прага на офиса им. Те казаха, че отказват да работят с нас докато имаме нещо общо със служители, които са се отделили от тях.

- *Голям брой „бели“ църкви дори не достигат с нежните, любящи Божи милости до чернокожите си братя и сестри, латиноамериканци, пуерториканци и други етнически групи.*

За съжаление това предубеждение важи също и за някои етнически църкви. Събранието им започва да се чувства неудобно, когато в него влязат бели хора. На някои места има следното безмълвно отношение: „Не ти е мястото тук. Не си добре дошъл.“ Тези неща не се случват само на юг, но и в градовете на север, изток и запад. Знам, че е така и тук в Ню Йорк.

- *Дори и сред посветените християни съществува предубедена, ограничена милост, която не достига до определен род грешници.*

Има много хора, за които Божията милост бива ограничавана от голям брой християни. Мисля си за проститутките, които работят в безбожните бордеи. Мисля си за хората в Африка и други държави, които умират от СПИН. Мисля си за хомосексуалистите, които преживяват безкрайна душевна и умствена болка, за изпитанията в живота им и това, че се напиват до забрава, за да прикрият мъката си.

Да, аз вярвам, че хомосексуализма е грях, и че е осъден в Библията. Да, аз вярвам, че заплатата за греха в този свят води до болести и смърт. Но не мога да повярвам, че Бог спира нежната Си милост към всеки грешник, който вика към Него за милост и любов.

От онова, което аз чета в Библията, не мога да приема, че моя Спасител някога би отхвърлил отчаяния вик на проститутката или хомосексуалиста, на наркомана или алкохолика, който е стигнал дъното. Милостите Му са безгранични, за тях няма край. Това значи, че като Негова църква – представителното тяло на Христос на земята – ние не можем да отхвърлим никой, който вика за милост и освобождение.

- *В сърцата ни има предубеждения, които текат като дълбоки реки и с годините са издълбали границите на предразсъдъците.*

Може дори да не подозираме за тези вътрешни предубеждения докато изведнъж не ни се покажат, изправяйки ни лице в лице с истината за нашите сърца. Докато мислиш за това в собствения си живот, отново те питам: милостив човек ли си, нежен и любящ? Представям си, че много читатели казват: „Да“. Но попитайте тези около вас – семейството ви, колегите, приятелите и съседите, цветнокожите си приятели – и вижте какво ще отговорят те.

Кажете ми къде е гласът на църквата във всичко това? Чуйте ме добре: старите, предубедени, догматични, разединени организации, които ние наричаме църква, днес приличат на Сило и Ихаход - „Славата си е отишла!“ Святият Дух няма да има нищо общо с тези мехове за вино. Те отдавна са изгубили всяко помазание, останало от първоначалния им призив.

Нека старата мъртва система ръкополага и бракосъчетава гейове, нека тъпчат божествеността на Христос, нека се отдалечават от Бог. Те проповядват „толерантност“, която е абсолютно различна от онова, което Библията нарича Божиите нежни милости. Тяхното не е толерантност, а слепота, която е пресушила организациите им от цялата сила на Евангелието. Те нямат бъдеще в Божиите планове за тези последни дни.

Нека такива църкви и служители се покаят. Господната милост винаги е достатъчна, но Той напълно е изоставил онези, които продължават да отхвърлят Неговата истина.

Съществува една победоносна църква, която се надига в този момент, излизаща от големите изпитания на вярата.

Църквата на това последно време се надига от огнената пещ и дългите дни на скръб. Но, какъв е плана на Бог, ще попитате вие?

Това, което виждам да се случва, е че Светия Дух съкрушава хората. Води ги към откровение за това колко е слаба плътта им, за да може да се покаже силен Той. Виждам Го как довежда хората Си до предела на силите им, пречупвайки инатливата им воля, докато в съзнанието им не остане само: „Да бъде волята Ти“. Виждам Го да води възлюбените Си в толкова тежки изпитания, че само чудо би могло да ги освободи. По време на това те стават напълно зависими от Господ във всичко.

Това описва ли твоята ситуация? Вероятно ходиш с Исус от години и никога не си се изправял пред изпитания като тези, които имаш сега. Върху теб идват неща, които изглеждат съкрушителни, такива, за които само Бог може да направи нещо. И разбираш, че единствено Той може да те изведе от тях.

В този момент ислямистите се подготвят за последния джихад, с който да „завладеят света“ за Аллах. Техни тренировъчни лагери се установяват по целия свят с послание на омраза, отличаващи се с безмилостни обезглавявания.

Бог също така подготвя Свои хора, които ще използва, за да победи гнева на този свят. Как? Той ги обучава и екипира в Своето милосърдие и любов. Нашият Бог е Бог на любов и Той няма да използва бомби, пушки и армии камикадзета, но силни хора, които са безстрашни в Господа на нежните милости.

Божиите хора по целия свят преживяват страдания, мъки и мъчния повече от когато и да било в живота си. И съм сигурен в това: има божествена вечна цел в силата на духовните и физически битки, които истинското тяло на Христос преживява в момента. „Благ е Господ към всички; И благите Му милости са върху всичките Му творения“ (Псалм 145:9).

Бог разкри плана си за последните дни чрез Кръста на Исус.

През цялото време нашия Господ е имал план. Самият Бог слезе и прие формата и състоянието на човек, живя сред грешни хора. Понесе омразата им, преживя отхвърлянето им, изправи се пред невъобразими обвинения, и на всичко това Той никога не отвърна с лошо.

Исус не създаде армии от отмъстителни, изпълнени с омраза джихади. Той не използва плътски оръжия. Вместо това събори крепости чрез могъщата си добрина. Нашият Господ имаше само един план: нежна, милостива любов. Всъщност, тя осъществи всичките Му дела на земята. Той е пълното въплъщение на Божията любов: „Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милостите и Бог на всяка утеха“ (2 Коринтяни 1:3).

Исус позволи на враговете Си да Го малтретират, да Му се подиграват, дори да Го убият. А когато възкръсна от мъртвите, Той направи това като помазаната глава на един нов вид църква, нов вид хора. Вече имаше тяло с много членове, което щеше да се състои от всички раси и народи: евреи, езичници, мохамедани, будисти, всички, които биха признали Христос за Господ. Те щяха да станат един човек, едно тяло, образувайки ново човечество. А в последния ден всички те ще бъдат възкресени в един човек – Исус.

Възлюбени, ако сте в Христос, тогава значи сте част от това тяло и от работата на Господ в последните дни. Виждате ли, този нов човек е онова, от което Бог се интересува днес на земята. Както Христос бе тук, така ще бъде и всеки, който е в тялото Му. И точно както Исус беше откровението за нежната любов на Отец към изгубеното човечество, така и днес всички, които са в Христос трябва да проявяват същата нежна любов.

Апостол Павел каза, че всички ние сме участници в страданията (виж 2 Коринтяни 1:7).

Павел казва, че страданията, които преживява Христовото тяло са толкова интензивни, че сме „сврх силите си, така че дори се отчаяхме за живота си... бяхме приели смъртната присъда в себе си“ (1:8-9). Защо се случва това?

За да станем участници в утехата на Господната нежна любов и милост. За да изпитаме утеха, надежда и окуражение в тези последни времена, така че да можем да предложим утеха в страданията на други, които са изгубили надежда. Колкото по-мрачни стават тези дни, толкова повече този свят ще се нуждае от този вид утеха, надежда и любов. Хората ще имат нужда да видят, че има и други, които са преминали през битката на живота си, но са оцелели. Това е свидетелството на църквата от последните дни. Истината е, че само с един удар Бог би могъл да приключи с всяка битка, да събори всеки лидер, да унищожи всички дела на дявола. Той има под ръководството Си легиони от ангели, които да свършат това. Веднъж Бог назначи един от тях да унищожи само за няколко часа 185 000 вражески войници, които излязоха да се бият срещу Израел. Той заповяда на два ангела за една нощ да изпепелят Содом. Може да направи същото и днес. Същите тези ангели са на Негово разположение.

Учениците на Исус знаеха това и искаха да докарат огън от небето върху невярващите самаряни. Но Христос им каза: „Вие не знаете на какъв дух сте“ (Лука 9:55).

Питам те: в тези плашещи дни, знаеш ли на какъв дух си? Какво причиняват днешните новини на сърцето ти? Потапяш ли се в политическата тиня, която се лее из медиите всеки ден? Закоравяваш ли се, ставаш ли по-скептичен, по-мнителен, дори отмъстителен? Или сърцето ти става по-меко и нежно?

Възможно ли е праведен, молещ се, обичащ Библията човек да има безмилостни, тежки мисли?

Задавайки този въпрос, аз се обръщам към всеки вярващ, включително и този, който може би е в служение, пророкува; всеки, който е пълен с ревност за Господ, проповядва святост; който е помазан е от Святия Дух да върши Божието дело. Може ли такъв човек да продължава да върши Божиите дела, имайки недокосната област на твърдост в себе си? Наистина ли е възможно да приличаш на Христос и да нямаш меко сърце?

Да, това важи за много християни и е толкова важен въпрос в Божиите очи, че Той даде цяла книга от Библията, която да говори за проблема. Книгата е на пророк Йона, и всичко, което казвам в това послание го пише в нея.

Повечето библейски учени казват, че Йона е неин автор. Това е откровената изповед на един благочестив човек за личните му сърдечни преживявания. По това време Йона беше уважаван и почитан пророк в Израел. Ние четем неговото окуражителното пророчество, че Бог ще спаси Израел от горчивото злощастие, причинено от враговете му.

Но в тази книга Йона описва себе си и като тесногръд, егоистичен, непокорен Божий слуга. Бидейки автор на книгата, той по никакъв начин не се старае да прикрие преживяванията си. Тя е опит от негова страна да предупреди всеки вярващ по отношение на собствените му предубеждения и предразсъдъци относно Божията милост.

Виждате ли, като евреин Йона беше възпитан да мрази народа на Ниневия. Този кръвен враг на Израел беше нещо като Иран за САЩ днес. Ниневия беше решена да унищожи Израел и да бъде непрестанна заплаха за неговото съществуване. Това също така беше едно общество, в което преизобилстваше покварата. Йона беше възпитан да гледа на Ниневия като на зъл град, враг на собствения му народ.

Тогава Бог нареди на Йона: „Отиди в Ниневия и извикай срещу беззаконието ѝ“. Пророкът трябваше да предупреди жителите на Ниневия, че им остават 40 дни от деня на пророчеството до идването на наказанието.

Но Йона не предупреди Ниневия. Той започна да спори с Господ: „Защото знаех, че Ти си Бог милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш за злото (или пророкуваното зло)“ (Йон 4:2).

С това си действие Йона казваше: „Господи, защо да проповядвам на тези хора? Те са ни врагове. Каквото и да е, те трябва да бъдат унищожени. Но знам, че ако жителите на Ниневия успеят да се покаят, Ти ще ги оставиш да им се размине и накрая аз ще изглеждам като глупак! Никой в Израел няма да ме слуша повече, а жителите на Ниневия ще ме изхвърлят със смях от града си. Ще стана световно известно посмешище. Слуховете за глупостта ми ще стигнат до всяко пристанище.“

Така че, вместо да проповядва, Йона побягна. Той се качи на един кораб, който отиваше в противоположната на Ниневия посока. Това беше действие, което разкри собственото му предубеждение относно Божията милост. Накратко – Йона не желаше да види как Божиите нежни милости се простират към враговете му. Много християни днес са точно като Йона в това отношение. Този човек вярваше в Божията милост към собствената му страна Израел както вярваха и другите пророци. Всички те викаха: „Господи, ела и благослови страната ни. Изпрати нежните Си милости над Израел.“ Йона не показва същата любяща милост към жителите на Ниневия. Той не можеше да види нежните Божии милости към никой друг народ, освен Израел.

Когато корабът, с който Йона пътуваше попадна на лошо, бурно време, пророка каза на екипажа да го хвърли в морето. Всички знаем историята: „Господ бе определил една голяма риба да погълне Йона“ (Йон 1:17). Една огромна риба е следвала кораба и погълнала Йона, който беше в стомаха на кита в продължение на три дни и три нощи, викайки „от утробата на Шеол“ (2:2). Той изповяда: „Това е Божие дело. Той ме захвърли на това място!“

Някои читатели може да кажат: „Аз не съм като Йона. И аз съм в криза, наранен както никога досега в живота си. Ден след ден викам от корема на собствения си ад. Потопен съм в страхе и бурите са ме обкръжили. Но аз не съм Йона, не бягам от Бог. Аз съм покорен слуга и никога няма да кажа: „Бог ми причинява това.“

Може да разглеждаме изпитанията си като Божии наказания или изпитания на вярата ни. Въпреки това, истината е: „Много са неволите на праведния“ (Псалм 34:19). А можем да сме сигурни, че Бог позволява тези изпитания в Своята всезнаеща любов към нас: „Защото Господ наказва този, когото люби“ (Евреи 12:6). През каквото и да преминаваме, то има божествена цел и всичко се случва според нежните Божии милости.

Колкото по-стар ставам и колкото по-дълго вървя с Господ, толкова повече страдания преживявам.

Както и Йона, така и аз виждам по-ясно какво се опитва да изработи Бог в мен. То е абсолютно същото, което се опитваше да извърши в Йона в корема на неговия ад. Всъщност, това е същото, което Бог се опитва да постигне във всичките ни изпитания. То е – Господ се опитваше да смекчи сърцето на Йона и да го направи напълно зависим от Себе Си. Той искаше да има на Свое разположение пророк, който ще мрази греха и ще предупреждава за идващия Божии гняв, но ще бъде нежен и милостив към всички, които се покаяват. Накратко – Бог иска да изкорени от народа си в последните дни всички останки на закоравяlost и разчитане на себе си.

И така, Бог реши да вкара Йона в ситуация, в която друг човек или сила не биха могли да му помогнат. Това беше място отвъд любовта и милостта на приятели, семейство или пророци; място, което приличаше на смърт. Накратко – Йона трябваше да бъде лишен от всяка човешка надежда. Това описва пророкът, когато пише: „Всички Твои вълни и талози преминаха над мен.“ (Йон 2:3). Той всъщност казва: „Това е по-силно от мен. Много по-силно. Само чудо може да ме спаси“.

Тогава, след като Йона вече отишъл на такова място, Бог щеше да излее върху него най-нежните Си милости, да поднови призива на слугата Си и да го помаже наново.

Виждате ли, трябва да има някаква част от Божиите нежни милости у всеки, който пророкува. Това е един от уроците, който Бог искаше да научи Йона. Ако някой Божий слуга ще пророкува нещо, което включва наказание, това слово трябва да излиза от място на съкрушение и сълзи. Трябва да произлиза от сърце, което казва наистина: „По-скоро ще стана глупак в очите на света, отколкото да позволя на това слово да се изпълни.“

В продължение на години говоря за 1000 пожара, които ще изригнат в Ню Йорк. Ако това наистина е от Бог, тогава нещо от милостта Му трябва да живее в сърцето ми докато го казвам. Първо, аз трябва съм готов да повярвам, че това никога няма да се случи поради Божиите нежни милости. И второ, трябва да съм готов да бъда осмян, така че Божията милост да се издигне.

Гледайки историята на Йона, ние го виждаме да проповядва по улиците на Ниневия, покорен на Бог. Той вика към онези зли хора: „Имате само още 40 дни. След това градът ви ще бъде унищожен.“

Скоро след като той проповядва, вълна от покаяние заля Ниневия. Жителите ѝ „викат силно към Бога.. И като видя Бог делата им, как те се обърнаха от лошия си път, Бог се разкая за злото, което бе рекъл да им направи, и не го направи“ (Йона 3:8,10). Бог пощади Ниневия. Той спря унищожението, защото те се покаяха.

А това стана много мъчно на Йона, и възнегодува. И помоли се Господу казвайки: ... Затова, моля Ти се, Господи, вземи още сега живота ми; защото ми е по-добре да умра отколкото да живея“ (4:1-3). Йона изпадна в отчаяние. Какво стана? Как можá да се ядоса заради такова невероятно проявление на Божията милост?

Може да си помислите, че след всичко, което преживя, Йона може би се е молил за Ниневия така: „Господи, Ти ми показа нежните Си милости. Ти ме обикна, когато се разбунтувах. Не можеш ли да направиш това и за този зъл град? Не можеш ли да пощадиш многото деца в него? Няма ли да им покажеш същата милост, която показа на мен?“

Но това не се случи. Йона беше преминал през всичките си изпитания без сърцето му изобщо да се смекчи, защото злоупотреби с Божиите нежни милости към себе си. Той прие Божията милост за даденост. Не ѝ позволи да повлияе на сърцето му и по този начин да го направи меко към другите.

Пишейки тази книга, Йона не скри грозотата на злостните си действия. Историята му е изповед, която като че иска да каже: „Можете ли да повярвате, че бях толкова закоравен, безчувствен и непростителен след цялата незаслужена добрина, която Бог ми показа? Внимавайте – не забравяйте Божиите милости към себе си. Аз се ядосах на Бог заради това, че враговете ми не бяха осъдени. Помислих си, че ще им се размине.“

Имал ли си някога подобно отношение в сърцето си? Някой се е отнесъл зле с теб и ти си се разгневил, защото не си видял да си получава заслуженото? Сега попитай себе си колко нежни милости са ти били показани? Колко грехове в твоя живот е покрил Господ с милостта и простителността Си? Плаша се като си помисля, че съм приел такива нежни милости, а не съм бил милостив в замяна.

Йона не завърши книгата си с победоносно свидетелство, но показвайки себе си любящо укорен от Господ заради това, че му липсваше нежност към другите. Йона казваше на света: „Не научих урока си, но Бог все още работи върху мен.“

Бог работи върху всички нас и съм убеден, че иска да предаде урока на Йона на народа Си в тези последни дни. В момента всяко зло, плашещо нещо, което се случва по земята има за цел Сатана да закорави сърцата на хората. А голямата Божия грижа за народа Му в цялото това нещо е проблема със сърцето, за който говори Йона. Докато исляма и другите религии все повече закоравяват сърцата, Бог работи чрез Духа Си да смекчи и да усилва истинското Христово тяло, причинявайки му болка.

Това е свидетелство към студения, скърбящ свят. Ние можем да кажем: „Видял съм, че Христос на Когото служа, е милостив и добър. През цялото време Той ме е обичал.“

Любовта и милостта Му могат да принадлежат и на теб, без значение колко дълбок е грехът ти и колко безнадеждни изглеждат нещата. Той има нежни милости за теб, с които да те изведе от ситуацията.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Are You a Merciful Person?](#) / [Милостив човек ли си ?](#)